

Arrest

nr. 49 608 van 14 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 juli 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*), aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 juli 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, komt op 8 juni 2010 België binnen en dient een asielaanvraag in op 14 juni 2010.

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken blijkt dat verzoeker reeds werd geregistreerd te Polen op 1 juni 2010.

Op 22 juni 2010 vragen de Belgische autoriteiten aan Polen de overname van verzoeker op basis van artikel 16.1.e van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de

behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Op 28 juni 2010 stemmen de Poolse autoriteiten in met de overname van verzoeker.

Op 9 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

“REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan Polen toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003.

De betrokkene vroeg op 14.06.2010 asiel in België. Vingerafdrukkenonderzoek wees uit dat de betrokkene op

01.06.2010 asiel vroeg in Polen. Tijdens zijn verhoor op 18.06.2010 bevestigde de betrokkene dit. Hij verklaart dat hij het grondgebied van de Lidstaten niet verliet en dat hij van 01.06.2010 tot 06.06.2010 in Polen verbleef, alvorens door te reizen naar België. Op 22.06.2010 werd door onze diensten een verzoek tot terugname gericht aan de bevoegde Poolse instanties, die op 28.06.2010 instemden met ons verzoek voor terugname op grond van artikel 16(1)e van Verordening 343/2003.

Tijdens het verhoor werd aan de betrokkene gevraagd omwille van welke specifieke reden(en) hij een asielaanvraag in België indiende. De betrokkene antwoordde dat hij vanuit Polen naar België kwam omdat zijn partner hier verblijft. De betrokkene verklaart een relatie te hebben met een Belgische onderdaan. Hij zou deze persoon een jaar geleden via het internet hebben leren kennen en ze zouden telefonisch en via het internet contact hebben gehouden. De betrokkene en zijn partner zouden elkaar bij aankomst van de betrokkene in België op 08.06.2010 voor het eerst hebben gezien. De betrokkene verklaarde tijdens zijn verhoor op 18.06.2010 dat ze zouden gaan samenwonen. De betrokkene brengt op 09.07.2010 een document van de stad Antwerpen aan, waaruit blijkt dat hij sinds 29.06.2010 zijn hoofdverblijfplaats heeft overgebracht naar het volgende adres: (...)

Betreffende dit motief voor de keuze van de betrokkene van België als asielland benadrukken we dat de betrokkene gemachtigd is tot verblijf in België enkel in het kader van zijn asielaanvraag. De betrokkene wil dat zijn asielaanvraag in België wordt behandeld vanwege de aanwezigheid van zijn partner in België, maar Polen is op grond van de bepalingen van Verordening 343/2003 verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag van de betrokkene. De Poolse instanties stemden op 28.06.2010 in met de terugname van de betrokkene.

We merken op dat artikel 2, i) van Verordening 343/2003 een gezinslid omschrijft als : "...de ongehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokkene lidstaat ongehuwde paren en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;". Artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie kan worden beschouwd : "...de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;". De voorwaarden om van een "naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie" te kunnen spreken werden uiteengezet in het Koninklijk Besluit van 07.05.2008. Zo dienen de partners te bewijzen dat zij gedurende minstens een jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond of dat ze kunnen bewijzen dat ze elkaar ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of via elektronische berichten met elkaar contact hielden en dat ze elkaar in de twee jaar driemaal hebben ontmoet en dat deze ontmoetingen in totaal minsten 45 dagen betreffen. We stellen vast de betrokkene nog maar 18 jaar oud is en dat hij verklaart dat hij zijn partner ongeveer een jaar kent. Ze zouden naar eigen zeggen gedurende dat jaar telefonisch en via internet contact hebben gehad, maar brengen daar geen enkel bewijs van aan. Bovendien hadden beide personen elkaar voor de aankomst van de betrokkene in België op 08.06.2010 nooit gezien. De betrokkene verblijft nu één maand bij zijn partner in België. Er is geen sprake van een bij wet geregistreerd partnerschap. Het feit dat beide personen ook effectief op één adres zouden samenwonen is onvoldoende en geen grond voor verblijfsrecht. Op grond van deze vaststellingen én de bovenvermelde wettelijke bepalingen besluiten we dat in dit geval niet kan worden gesproken van een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie. Gezien het bestaan van een duurzame en stabiele relatie volgens artikel 2,i) van Verordening 343/2003 en artikel 40bis, §2, 2° een voorwaarde is om te kunnen worden beschouwd als gezins- of familielid concluderen we dat de betrokkene en zijn

partner niet als gezins- of familieleden kunnen worden beschouwd. Dit betekent dat een overdracht van de betrokkene aan de Poolse instanties geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) inhoudt. Gezien de betrokkene en zijn partner niet als gezins- of familieleden worden beschouwd is een toepassing van artikel 15 van Verordening 343/2003 dan ook niet van toepassing. Verder merken we op dat de behandeling van de asielaanvraag van de betrokkene door de Poolse instanties niet verhindert dat de betrokkene en zijn partner van Belgische nationaliteit contacten onderhouden, zoals ze dat volgens de verklaringen van de betrokkene reeds deden voor zijn aankomst in België.

De betrokkene verklaarde geen familie in België te hebben. Gevraagd naar zijn gezondheidstoestand verklaart de betrokkene gezondheidsproblemen te hebben. Hij brengt echter geen attesten of andere elementen aan, die deze verklaarde problemen staven. Er is dan ook geen enkele aanleiding om te stellen dat zijn verklaarde, maar niet gestaafde gezondheidsproblemen vanwege hun aard een overdracht aan Polen zouden verhinderen. Bijgevolg is er geen bewijs dat een terugkeer naar Polen een inbreuk zou betekenen van artikel 3 van het EVRM.

We merken verder op dat Polen de Conventie van Genève van 1951 ondertekende en partij is bij het EVRM. Het is als lidstaat van de Europese Unie gebonden door dezelfde internationale verdragen als België. De asielaanvraag van de betrokkene zal door de Poolse autoriteiten worden behandeld volgens de standaarden, die voortvloeien uit het gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten. Er is derhalve geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Poolse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielprocedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, niet zouden respecteren. Polen kent onafhankelijke beroepsinstanties voor beslissingen inzake detentie en verwijdering. Verder kunnen -indien nodig- voorlopige maatregelen worden gevraagd met toepassing van artikel 39 van het procedurereglement van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens

We benadrukken dat de Poolse instanties op 28.06.2010 niet enkel instemden met de terugname van de betrokkene, maar ook met de behandeling van zijn asielaanvraag.

De betrokkene uitte tijdens zijn verhoor geen enkele vrees tegenover de Poolse instanties en maakte geen melding van feiten, die in strijd zouden zijn met artikel 3 van het EVRM. Er is dan ook geen enkele aanleiding om te stellen dat de betrokkene bij overdracht aan Polen zal worden blootgesteld aan omstandigheden die strijdig zouden zijn met artikel 3 van het EVRM.

Op basis van bovenvermelde argumenten wordt besloten dat er geen grond is voor de behandeling van de asielaanvraag door de Belgische instanties met toepassing van de artikels 3(2) of 15 van Verordening 343/2003.

Hieruit volgt dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, die aan de Poolse autoriteiten toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening 343/2003.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten. Betrokkene zal teruggeleid worden naar de bevoegde Poolse instanties."

Op 23 augustus 2010 wordt verzoeker overgedragen aan Polen.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verstrekt door verwerende partij, die ter zitting van 12 oktober 2010 wordt bevestigd door de advocaat van verzoeker, blijkt dat verzoeker op 23 augustus 2010 werd teruggeleid naar Polen. Het *“verslag vertrek”* van 23 augustus 2010 vermeldt *“geslaagd: Betrokkene is onder escorte vertrokken.”*

Gevraagd naar het actueel belang deelt de advocaat van verzoeker ter zitting mee dat hij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad en voor het overige verwijst naar het verzoekschrift.

In het Vreemdelingencontentieux is het een absolute noodzaak om dossiers te actualiseren. Het belang moet bestaan op het tijdstip waarop de vordering wordt ingeleid en op het ogenblik waarop de zaak wordt behandeld. Ter zitting wordt meegedeeld dat verzoeker zich gedraagt naar het oordeel van de Raad en wordt verwezen naar de schriftelijke procedurestukken. Verzoeker bevindt zich reeds in Polen en de advocaat van verzoeker brengt geen verdere actuele gegevens aan. Bij gebrek aan een concrete uiteenzetting waaruit het rechtens vereiste actueel belang in hoofde van verzoeker nog zou bestaan, is het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET